

કરનાં કાર્યો ડીકમાં કન્યાશ્રમ રાખી જુવો.

૪૨૨૮

વૈદ્ય હીરગોવીંદ ગીરજશંકરને જવાબ.

II ૨૦૪ અથવા

૧૮૧૦

૪૨૨૮૯

ગઊરક્ષકને ચેતવાણી.

તથા

ખીરીસતીએને જવાબ.

૪૨૨૮૯

૪૨૨૮૯

(૦૧૬)

ગુલામ મોહમદ બી. હાજી હાજી

સાદક રાંદેરી.

તા. ૨૧ મી શાબાન રાને ૧૩૦૭ હીજરી.

મુસત ખોદાખાન ખાખખાનુ

તહેર અપરું.

જવાબી ગાઉ રક્ષા.

જવાબી આંધારામને જવાબ.

જીરગોવીડ ગીરનાથકરને જવાબ.

આકાશ ચાલ રહેતું પરથી ચાલ

ખીસતી અને જોડાઈને ધરમને.

જીમાયને ઈસલામ રહેતોના

હાદેશ સાદક પાસે મલકો.

{ ફક્ત પોંડ અરચ જોડાઈથી

{ જોડાવામાં આવશે

{ કીમત બેઠેલા આના બે

{ પોંડ વગર.

{ સમરેટની ગુલામ જોડાઈને બીન હાલ

{

અહીંના નામથી જ મહેરબાન રહમ -

સરવ તારીફ તે ખુદાનેજ માટે છે જેણે આકાશો તથા

જમીન સર્જી અને પેદા કરીયું તેણે નુરને તથા અધ્યાત્મને હું ગવાહી
જેણે કે બીજા પગર કોઈ પુજવાલાયક મને નહીં અને તું એકલો છે તારે
કોઈ આજીવન નહીં અને દરૂદ અને સલામ તારા પીયારા હબીબ મોહમ્મદ
મોહમ્મદ પર તમારા નેપાળના સરવ તાબેદારો પર મોકલા કર.

સાહેબજી જ્યારે મારી ચોપડી નામે સ્વામી આલારામને જવાબની
જવાબ હતી તે પછી આસરે દીન દસને બદલે ખુદાની અરજ નામની ચોપડી
સુરતથી તમારો બાણાબાઈએ મારા પર મોકલી તે ચોપડીના પુઠા પર
તેણે લખાવ્યું કરી કે ઘેર બેસી વાંચતા નો સરવ મેમબરોને વચાવજો
તે બિચારાના લખા મુજબ મેં ઘણા ખરા મેમબરોને વાંચવા આપી જે
થી તે સરવ મેમબરો નજરમા એમ આબુકે એનો જવાબ પણ કાઢવો
જોઈ. પછી જે તેઓના ઇરાદા પરમાણે ખરીયાત બહાર કરવા જવાબ
લખવા સર કર્યા. જે દરમિયાનમા એક નતામ કાગલ મારા પર
પોષ્ટ મારફતે આવ્યું તેનો જવાબ પણ આ ચોપડીમા છે. આજ પછી
નતામા કાગલનો જવાબ લખીશ નહીં. ચોપડી રચાયા પછી બદલે
ખુદાની અરજના રચનાર સાહેબનું કાગલ તથા એની નકલ ૫ પોષ્ટ
મારફતે મલી તેમા બદલે ખુદાની અરજના કરતા હીરજોવીદ ગીરજશંકર
સાહેબ મને લખામણ કરે છે કે જો એમ સામાં સામાં લખાણ થાયા
કરશે તો તેનું પરીણામ એજ થશે કે તો કારણે હીનદુ અને મુસલમાન
વચ્ચે મુલેહનો લગ થાય. તેનો જવાબ કે મહેરબાની કરી જરા સીરીમન
સ્વામી તથા આલારામ સ્વામીનાં બાણાબાઈ જુવો તથા તમારી બદલે
ખુદાની અરજમા જુવો તેઓને તથા તમોને શુ જરૂર હતી કે ખોટા
જોટા દાખલા દઈ મુસલમાનોને બેહકાવે? અને નઘટતા રાખદો શામાટે
તમો લખો? શુ મુસલમાન કોય ન બોલતા હતા તેમા કે? હવે આજ
મુલેહનો ખાજ નજર આવેછે. જરા આતો ખતાવો કે મુલેહનો લગ
કરનાર તમારા કહેવા પરમાણે પરથમ મુસલમાનો છે કે હીનદુઓ?
હમને તો ફક્ત હીનદુઓનો જવાબ દઈ ખરૂ બહાર કરીએ છીએ.

બદલે ખુદાની અરજમા પહેલા કુટલીક વાનો એવીછે કે તેનો
જવાબ હમારી ચોપડીથી મલી શકશે જથી મેં તે વાતો આ ચોપડીમા
લખી તમો ને કુરઆન શરીફની આવતો તથા હદીસો જે તેમા લ
આવેલીછે તથાથી તેનો જવાબ આમા લખાયેલો છે. પણ જો કોયને
એજ ખટકે કે આગલી વાતોનો જવાબ ન દઈ શકાય તેથી મુકી દીધી
છે. તો તેજ સાહેબને જો એક મારથી તે વાતોના ખુલાશો માધરા
મોકલ અથવા પેષ્ટ મારફતે કરી લીએ.

એક ચોપડી નામે હીંદુસ્તાન અને ગાય હીરજોવીદ ગીરજશંકર,
સાહેબની રચેલી પણ તમારો બાણાબાઈએ સુરતથી મોકલી હતી
તેનો જવાબ પણ હમારી ચોપડીથી મલી શકશે તે છતાં (ઈનશાલ્લાહ)
એનો જવાબ કોઈય મેં તેનું નામ ગાય અને છરી સખીશ.

ગાય અને છરી સખીશ ચોપડી આટલી અરજ છે કે વચાકરણના
પદ્ધતિ અમલ નહીં કરી શકે અને લખાણને પકડે નહીં કરી શકે

તે બતાવવું મરુતું મલે નહીં પણ ખરી વાત જાણ
મતલબ છે હાં જે કોય દાખલો ખાટો લખાવો હોય એમ તમને
માલમ પડેતો મને પુછી લેજો. જે મારી બુલ દોરોતો કબુલ કરીય
અથવા તેનો ખુલાસો બતાવીશ.

હીરજોર્જી—આ જગાએ કોઈ એમ કહે છે હમારા પેગંબર સાહેબે ગાયનું
ગોસત ખાવાને હુકમ આપેલો છે તો એ માણસ વગર સમજવે બોલનાર
દેવાએ કારણ કે નબી સાહેબે એક વખત કરીશીની લડાઈ વખત ત્રણ
દીવસ સુધી કોજને ખોરાક ન મલવાથી કોજ બુકે મરવા લાગી તે વ
ખત હુકમ આપેલો ખરો પણ પોતે નથી ખાધું અને તયાર બાદ સાફ
હુકમ કર્યો કે ગાયને મારવાવાલો ફલદાર ઝાડને કાપવા વાલો રાખ
નો પીવા વાલો સવારે સુધ રેહવા વાલો વરસાતને મના કરવા વાલો એવા
એ કામ કરવા વાલાને માફી બક્ષવામા નહીં આવે એમ સાફ ફરમાવે છે

જવાબ—આ લખાણ બીલકુલ ખોટું છે અને અગર સાચા હોતો
શનદ સાથે મોતેખર કીતાબથી બતાવો અને તમે એમ કહેછો કે મોહમદ
સાહેબે ગાયનું માંસ નહીં ખાધું એ ખોટું છે જુવો હદીસની કીતાબ
મુસલેમ શરીફમા મોહમદ સાહેબનું ગાયનું ગોરાત ખાવાનું લખેલું છે
તથા તેવણે કુરબાનાં પણ ગાયની કીધી હતી જુવો ખુખારી શરીફ,
ધબને માજ “નસાઈ” વીગરેમા છે. અને તેવણના રાહાબીઆ પણ
મોહમદ સાહેબના સામે ગાય કાપતા હતા જુવો “મુસલીમ” નસાઈ “ધબને
માજ” અબુદાઉદ વગરેમા છે કે જાહેર સાહેબે કહ્યું છે કે મો હમદ
સાહેબને સાથે હુમાએ ગાયને કાપી સાત માણસથી (એટલે સાત માણસ
ના હીસસામા) હવે હું વાંચનાર સાહેબોથી આશા રાખું છું કે તેઓ
હાદ દીએ કે જે માણસ પોતાના ધરમ પરમાણે ખરી વાત કહે તે
વગર સમજવે બોલનાર છે કે હીરજોર્જી વીધવાન જે લોકાને ઘોઠો દેવ
ખાટો દાખલો દઈ ખરૂં કહેનારને કમ સમજ કહેછે તે કમ સમજ.

હીરજોર્જી—અને વલી કુરઆન શરીફ સુરેનહલ રૂઝ આયન
ફપમા અક્ષાતાલા ફરમાવે છે કે “તમારે વાસતે ચોપગા જાનવર તે
એક શીખામાણ અને ચેતવણી છે. જુવો તમને પશુવોના પેટમાંથી
ગોવર અને લોહીમાંથી કુધ મળે છે. હે મીત્રો આ ઉપરથી સાફ
જણાય છે કે ખુદાએ ગાય કુધ પીવા માટે આપી છે ન બલે બોલો
જિયવા તથા ખેતીવાડીને માટે પેદા કીધા છે કાંઈ કાપીને ખાઈ જવા
માટે પેદા નથી કીધા.

જવાબ—પરથમ હીરજોર્જી સાહેબથી મારો આટલોજ સવાલ
છે કે કુરઆનની બતાવેલી આયતના કયા રાખદથી આ મતલબ લખી
છે “ને બલ બોલો જિયવા તથા ખેતીવાડીને માટે” આયતમા તો
બસનું કંઈપણ છકર મલે નહીં, જુવો તમે પોતે તરજુમે કીધો તેમા
છે? બીજું તમે લખોછો કે આ ઉપરથી સાફ જણાય છે કે ખુદાએ ગાય
કુધ પીવા માટે આપી છે તો શું મુસલમાનો કુધને નાહુરસત સમજે છે
તે તમે આ વાત લખોછો? ને જે તમારી આ મતલબ હોય કે ફક્ત
જાહેર માટે ગાય ઉત્પત્ત કીધી છે. તે એવો ખોટું છે કારણ કે બલ

વેલી આયતમા કોઈ રાખદ એવો નહી મલે કે તેથી એમ પડે કે ગાય કુધનેજ માટે પેદા કીધી છે. અને એક જાણસ એક કામ માટે ઊત્પન્ન થઈ હોય અને પેદા કરનારે એમ કહ્યું નહોત્ય કે મેં ફક્ત આજ કામ માટે પેદા કીધી છે તો ફરી તેને બીજા કામમા લેવામા શું દોશ છે? જુવો આ સરવ જાણુ છે કે ઘોડો સવારી માટે ઊત્પન્ન થયેલો છે. તે છતાં હીનદુ ધરમમા ઘોડાનું માંસ ખાવું છે તેના દાખલા રીસાલા “રહનુમા” થી લખી જાણાવું છું કે ગંગ વેદમા અરોમીદહ ઝંધ (ઘોડાની કુરખાની) કરવાનું એમ લખેલું છે પ્રથમ ઘોડાને નવડાવી અગનાને આસપાસ ફરવચો પછી દીવાલના થાભલા સાથે બાંધીને તેની કુરખાની કીધી અને રામચંદરજીએ જી ઘોડાને કાપી ખાધો છે અને રાજા જયેશ્વર સાહેબે પોતાના પાપ બખસાવા ઘોડાની કુરખાની કીધી છે. એ અરોમીદહ ઝંધનો પુરો હાલ મહાબારતના અરોમીદહ ધરપમા લખેલો છે હવે વાંચનાર સાહેબોને મારા ઉપલા લખાણને ધાનમા લીધાથી તથા હીરગોર્વીદ સાહેબના લખેલા આયતના તરજુમા સમજથી માલમ પડશે કે એ આયતમા કોય તરેથી ગાયને ન ખાવાની જીકર મલે નહી એમ ખાતરી થશે. વલી એવીજ આયતમા માંસ ખાવાનું સાફ લખેલું છે જુવો સુરે મુમેનુન રકુ ૧ આયત ૨૦ તમારે વાસતે ચોપગા જનવર ને એક રીખામાણ છે પીવડાવચેય તમેને તેઓના પેટની ચીજોમાથી અને તમેને તેથી ઘણો ફાયદો છે અને ફેટલાકને તમે ખાવો છો.

હીરગોર્વીદ— વલી જુવો કુરખાને શરીર સુરા અનઅમ ૩૬ ૧૭ આયત ૧૪૬ મા અલ્લા ફરમાવેછે કે “યાહુદીચો ઉપર અમે હરામ કીધા હતા દરેક નખવાલા જનવર અને ગાય” આ ઉપરથી સાફ એમ જાણાયછે કે ખુદાની મરજી ગાયને કાપવાની નથી.

જવાબ— હે હીરગોર્વીદ સાહેબ! હું એમ જાણુતો હતો કે મુંબાઈ સેહેરમાં કોય હીનદુ સારી રીતે અરખી જાણનાર નહોસે પણ આખર આપ સાહેબ પરકાશ થયા આફરીન! જુવો સાહેબ હું પુરી આયતના અરથ કરી બતલાવું છું. જેથી તમારે હકપણ માલમ પડશે “યાહુદીચો ઉપર અમે હરામ કીધા હતા દરેક નખવાલા જનવર અને ગાયથી ને બકરીથી હરામ કીધી તેઓની ચરખી પણ જે લાગેલી હોય પીઠ પર યા આંતરડીને યા વલગેલી હોય હાડકા સાથે, એ હમેએ શીક્ષા આપીથી તેઓને (યાહુદીચોને) તેઓની લુડાયને બદલે અને અમે સાચુ કહ્યેછીએ,, હવે આથી તો સાફ જાણાય ગયુકે યાહુદીચો પર ગાયની અને બકરીની ચરખી ને પણ સઘલી હરામ ન હતી અને તે પણ તેઓની શરાસ્તથી. પછી કેમ કરીને ખોટા અરથ કરી લખાછો “અને ગાય”? શું “મીનલ બકરે” નો આ અરથ થાય છે? શું “મીન નો કોય અરથ નથી? એ અજબ મુરખાય છે કે એક રાખદ કાડીને તરજુમા કરવો. શું ઘોડો દેવ પાંખીનુ કામ નથી? તે સારા માણસ આગલ મુરખ નજાણાય? વળી તમારી બતાવેલી આયતથી તો સાબિત થાયછે કે ગાય કાપીને ખાવ કારણકે તેમાનો છોકે ફક્ત ઘોડી ચરખીની ?

જતા અને જે ચરખી કે પીઠને લાગેલી હોય આંતરડીને કે
 ૩ સાથે વલગી હોય તેનો ખાવાની રજા છે વળી ઉપર મન કીધે
 ચરખી પણ મુસલમાનોને ખાવી દુરસત છે કારણકે એ હરામ થવાનું
 કારણ તો તેઓની શરારત હતી પછી કેમ કરી મુસલમાનો પર હરામ થાય
 હીરગોવીંદ — આ જગોયે કોઈ એમ કહેકે એ હુકમ તો ચાહુદી લોકો
 ને વાસતે છે તો એ સાહેબને મારી એટલીજ એરજ છેકે ગાયને ન
 મારવી એવો તો ખુદાનો હુકમ અને ને પણ કુરઆન શરીફમાં છે
 એને કેમ ન માનવો જાય.

જવાબ — કોણ કહે છેકે કુરઆનમાં ગાય ખાવું ચાહુદીઓ માટે
 હરામ છે? જે આયત તમે લખી ચુક્યા તેથી તો તમારી ચોર વદ્દાય શા
 એત થઈ ગઈ અને વળી તે આયતથી તો ગાય ખાવું સાબિત થાય છે
 જેવું કે હું લખી ચુક્યો છું જરા વીચારીને ફરીથી જુવો.

હીરગોવીંદ — તમે કેવા જુલવામાં પડેલા છો એટલો જરા તપાસો
 અને આહુદીસે શરીર પર નજર તો નાખો “થોડી મેહેરબાની ઘણી
 ઈબ્બતથી બેહતર છે.”

જવાબ — મેહેરબાન! જુલવામાં તો હીનદુવો છેકે તેઓના ધ
 રમમાં ગાયનું માંસ ખાવાનું લખાયા છતાં નહીં ખાતા જુવો હું “તજખી
 હુલ બકર” નામની ચોપડીથી લખી જણાવું છું રીગવેદ મંડલ ૬ શ્લોક
 ૧૬ ગાયનું માંસ ઘણું સારું ખોરાક છે. યજુર વેદ આ ૨૪ મા ૨૮
 બરસ પતીને માટે ગાયની કુરબાની કરવી જોઈએ મતશીયા પુરાણ છપા
 યહુ શને ૧૮૬૩માં પરશટ ૩૩૪ કોરાક મણીના સાત છાકરાવોએ એક
 માણસની ગાય ખાયજવાથી છુટકારો પામ્યા હવે હું વાંચનાર સાહેબથી
 અરજ કરું છું જ્યારે હીનદુ ધરમ પરમાણે પારકાની ગાય ખાય જવાથી
 છુટકારો થઈલો લખેલો છે ત્યારે બાપડા મુસલમાન પોતાની પાક કમાયથી
 એક ગાય ખરીદી સાત માણસ ભાગ થઈ ખાય પછી કેમ તેઓનો છુટ
 કારો નથાય? હવે જે માણસ પોતાના ધરમ પર બચાલે અને છુટકારાનું
 કામ (ગાય કાપવી) ના પરસંદ કરે તે જુલવામાં કે જે માણસ પોતાના
 ધરમ પર ચાલે અને છુટકારાના કામ કરે તે જુલવામાં? તમે હદીસ લખો
 છો કે થોડી મેહેરબાની ઘણી ઈબ્બતથી બેહતર છે એની આ મતલબ
 નથી કે ગાય આપણને કુધ દીએ અને ખાસ હીનદુ અને પારસીને
 મુતર દીએ તેથી એને ન મારવી. કારણકે “મનુ” ના શાસતરમાં લખાયેલું
 છે કે સાગ પાંતમાં પણ જીવ છે અને તેઓને કુઃખ સુખ થાય છે ત્યારે
 કોથમીર કે મેથીનું સાગ વગર નખાવું જોઈએ કારણકે કોથમીરથી આપણ
 ને ધાણાં મલે છે અને મેથીના સાગથી મેથી ત્યારે એ આ આપણ
 સાથે ભલાય કરે ને આપણે ઉખેડી કુઃખ દીજયે, ત્યારે હીરગોવીંદ
 સાહેબ! એનો આ અરથ છેકે જે જગ્યા મેહેરબાની કરવાની છે ત્યાં
 મેહેરબાની કરવામાં ગુણ છે. તો જ્યારે કુરઆનમાં ગાય કાપવાનું (સુરે
 હુદ રૂક ૬ વાછરડો જુલ્યલો લાવો તે) (ઈબ્રાહીમ) લખેલું છે ત્યારે
 એ જગ્યા રહમ કરવામાં સાર નથી પણ “ખીસમીલાહ” ખોલી છેરો
 ચુકવામાં સાર છે.

હીરજોર્વીદ— અરે મારા પીયારા મુસલમાન ભાઈઓ જરા તમારા મજહબની કીતાબો વાંચો જેથી માલુમ પડશે કે ગાયનુ રક્ષણ કરવું એ અસલ ધરમ કેના છે કારણકે જો મજહબે ઇસલામમાં ગાયની ઇજત ન હોત તો કુરઆને શરીફમાં પેલાજ સુરાબકર (ગાય) શું કરવાને લખેલા હોય.

જવાબ— હે મારા વીદવાન હીનકુ ભાઈ! ગાયનુ રક્ષણ કરવું એ અસલ ધરમ હમારો બીજી જેવું કેહું લખી ચુક્યો તેમ તમારે પણ નથી જુવો. મુંબઈ સમાચાર તા. ૦ ૨ આગષ્ટ રાને ૧૮૮૬માં છે કે કલકત્તાની કોરટમાં એક વીદવાન પંડીતને ગાયનુ માંસ નખાવા વંશે સાસતરથી દાખલા નો કોએ સવાલ કીધો તેના જવાબમાં વીદવાન પંડીત સાહેબે જણાવ્યુંકે પરાચીન કાલમાં લોકો ગાયનુ માંસ ખાતા હતા. હે મારા પીયારા દોસતો! જ્યારે પરાચીન કાલમાં ગવ વધ કરતા હતા ત્યારે આને મત,, ને તમે શા સારું મુકો છો. જી તમારી ખતલાવેલી સુરા રકુ ઉમાં ખુદા તાલા ફરમાવે છે ગાય તમો જીખહ કરો. ત્યારે આથી એમ સીધ થાય છેકે ગાયને કાપવું યોગ્ય સારી ચીજ છે જેથી કરી કુરઆનમાં પેહલી સુરાબકર (ગાય) લખાય છે. હવે પછી હું હીરજોર્વીદ સાહેબને દોસતી ને રીતે સમજાવુંકે એવા ઘોઠા દેવા મુકી દીધા બલ કે ખરે મારજો ચાલનારા થય જાય.

હીરજોર્વીદ— જુઓ કલામે શરીફમાં સુરા રકુ ખ જે આયત રપમી મા અલા ફરમાવે છેકે “જે લોકો ખુરાઈને બદલે ભલાઈ કરે છે તેને વાસતેજ ભેદશતમાં જગો છે અરે મારા પીયાર મહમદીયન ભાઈઓ તમારા દીલમાં ભલાઈને બદલે ખુરાઈ કયાંથી પેસી ગઈ.

જવાબ— એ વાત પર હમે અમલ કર્યે છીએ જુવો કે તમે ખાટા દાખલા દ્ય લોકોને ઘોઠા દેવ છે તેને બદલ હમે તમો સાથે એહસાન કરી તમારી જુલો ખતલાવ્યે છીએ તથા તમોને નસીહત કર્યે છીએ કે અવાર પછી એવા ઘોઠા દેવા મુકી દીધા અને ગાય કાંય આપણા પર એહસાન કરતી નથી કારણકે ગાયનો એમાં કંઈ અખત યાર મલે નહી ફક્ત ખુદાતઆલા તેના ફજલો કરમથી એ નેમત આપણને દે છે ત્યારે શું તેના કેહવા પરમાણે તેના નામ પર ગાય જીખહ કરવું સારું નથી? પણ હું હેરતમાં છું કે હીનકુ ભાઈ અકલ વાલા વીદ્યાવાલા થઈને ફરી ગાયને લીધે ખાણસને મારવા ત્યાર થાય છે ને તે પોતાના ધરમ પરમાણે (ગાયને કાપો) ચાલતા નથી. એનું શું કારણ છે?

હીરજોર્વીદ— આ બધી બીના વાંચી જોવાથી આપની ખાતર જમા થારો કે મજહબે ઇસલામમાં ગાયનું ગોસત ખાવું એ કાંઈ સવાબ માં નથી બલકે ફેટલીક રીતે જોતાં ગુનાહ ભરેલું છે.

જવાબ— લખેલી બીનાથી માલમ પડુંકે તમો ઘોઠા દેનાર છો જે અગર તમોને મારા લખાણમાં રક હોઈતો મેહેરબાની કરી તમાસ ખતાવેલા મોલવચો ને લાવો કે કુરઆનમાં કંઈ જગ્યા હરામ છે અને તમો ખરતો જરૂર છે કે તે મોલવચોને લાવો ને વળી તમાર

મંડલીમાંનો હજારો રૂપિયા જમા છે તે છતાં નહીં બુલાવો તો તમારી
 ૧૯. પણ હું આ યોજાનામાં એ કરાર કરું કે જો અગર તે મોલ
 વીચો આવી કુરઆનથી ગાય ન ખાવું સાબિત કરે તો હું તેઓનાં આ
 વતી જવાનો ખર્ચો આપીશ ને વળી ગવ રક્ષણ મંડલી તરફથી હું
 ભાવણ કરનારો થઈશ ખરા રૂપિયા વાલાને ધાસતી રેહતી નથી પણ
 ચોરના થગ પાછળ હોય છે એમાં કશો શક નહીં જો અગર તમે ખરા
 છો તો ઉપલા મારા લખાણને ધાનમાં લાવી મોલવીઓના બુલાવવાની
 ફીકરમાં રહેો.

હીરજોવીદ — આપ જાણતા હશે કે કેટલાક આપ મતલબી લોકો
 પોતાના કાયદા વાસને અથવા એવાજ બાબત કાંઈ સબખથી ધરમની
 બાબતમાં ફેરફાર કરી નાંખે છે જેમ હીનદુ લોકોમાં અકે બ્રુત પર
 સતી દાખલ કરી ત્યારે બીજાને ધરમને નામે શરાબ પીવો તથા જના
 કારી કરવાનું દાખલ કરી ઘણા લોકોને ફસાવી માર્યા છે એમ આપના
 પાક મજહબમાં પણ ઘોઠાલો થયો હોય એમ લાગે છે.

જવાબ — હે ભાગ પરવર દીગાર! તારી અજબ કુદરત છે
 કે તારા પાકદીને આડે આવનારના ઘોઠાલા તેઓના મોહથી પરગટ
 કરાવે છે. હરજોવીદ શાહેબ! જરા સલાહી બોલો “નાયોગ” (એટલે
 નપુતરો પોતાની અસતરી બાબતે પાસે બુદ્ધ કરમ માટે મોકલે) ને માટે
 તો તમારા ગરૂ દીયાનંદ સરસતી સાહેબે ઘણી આરથાવોને બલામણ
 કીધી છે કે નયુરા નો મરત કોઈને તાંતમારી અસતરીઓને મોકલ
 જો. અને સુરતના એક આરથાએ કબુલ પણ કીધેલું કે આપણી અસતરી
 ને કોય દાસદાર પાસે મોકલ્યે તો તેમાં શું નુકશાન છે. ત્યારે આથી
 તો એમ સીધું થયું કે જનાકારી કરવાના ઘોઠાલો તમારા સરદાર
 દીયાનંદજીએ કીધો છે ને તેવણું વેદને નામે લોકોને બેહકાવા છે. ન
 એજ કારણથી કોય દીયાનંદીએ પોતાની અસતરીને કોય પાસે નથી
 મોકલતા જો દીયાનંદ મહારાજની વાત પર એવણું ને અકીદા હોત
 તો જરૂર એ કામ કરતે પણ હીરજોવીદ જેવા આરથા હવે તેવણની
 વાતનો ઘોઠાલો સમજે છે. અને આ વગાએ એક શક છે તે એક પોથચો
 મા રાજ પાંડ તથા એવાણના બે ભાઈના પેદા થાવાના હાલ તથા
 એવાણના પાંચ છોકરા અરબુત વગરના હાલથી તો માલમ પડે છે
 કે પરથમના હીનદુવો પોતાની અસતરીને બીજા પાસે મોકલતા જેમકે
 દીયાનંદ મહારાજ પણ એવો ઉપદેશ કરતા હતા અને વેદનો એક
 દાખલો “સુરમએ ચરામે આરથા” (આ કીતાબને જે આરથો રદ કરે તેને
 ૩૦ ૬૦૦નું ઈનામ તેના કરતાં આપવાનું છપાવ્યું છે) છે કે જે બ્રાહ્મ
 મણી છતાં કરાવે તેને મરા પછી ગાયના અવતાર લેવો પડે. આથી તો
 મામલ પડે છેકે અલી પોતાના ધર્મી વગર બીજા પાસે નજાય. આરાકને
 જવાબ મારી સમજ પરમાણે અને એમ સુને છેકે છોકરાને લીધે ધ
 છાને કહેવાથી જો કોય અલી પાકા પાસે જાય તો હીનદુ ધરમ
 ના પાક કાયદા પ્રમાણે કહી દાશ નથી ને જો વગર રજાએ પોતાના
 અણીને જાય અથવા રંડાયલી હોય ને જાય તેને માટે ગાયના આતારની

ની સજા છે. હવે જો એ દીવાનંદીએ મારા શકનો શું જાણે.

જી ઉપલી વાતથી આ પણ સમજાય છે કે ગાયને પુજવી તો શું પણ તને જોયતો મોહકુ ફરવુ જોયે અને મુસલમાનોનો ઉપકાર માનવો જોયે કે બીચારી પ્રાહમણીચોને આ સીક્ષાથી છરી મુકી છોડવે છે હીરધેડ વીંદ સાહેબ તમે પોતે એ કરાર કરો છો કે હીનદુ ધરમમાસા ઠાલો થયલો છે પણ તેની તરે કુરઆનનો સમજો એ માતો ગો ગાય ખાવાનું લખેલું છે બસ કે મકકા શરીફના મુરતી પુજ કો પણ ગાયનું માંસ ખાતા હતા તે પણ કુરઆન શરીફથી જાણાય છે. અને તમે કહો છો કે અરબસ્તાથ તથા ઈરાનમા ગાયનું માંસ નથી ખાતા એ તદ્દન ખોટું છે એ સરવ જગામાં ગાય ખવાય છે પણ એટલુકે તે મુલકમાં બીજા મુલકો કરતા થોડું કાપે છે ને તેની જગ્યા ઉટો અને દુબા વા પર છે તેનું કારણ એટલું જ કે તે મુલકમા ગાય ખોડું થોડી છે અને ઉટ ફુનબા ઘણા છે. જેવુંકે આપણા મુલકમાં કબા કદાસ ઉટ કાપે છે હીરગોવીંદ કલામે શરીફના ખુલાસા ને અબદુલ કાદર દલવી લખે છે તે કોઈને દામનના અને પાક દીલના તેમજ ઈલમમા પુરા હોય તેવા કાલમા પાસેથી બરાબર તપાસ કરાવી બ્યાજખી લાગે તે રસતો અખતયાર કરતા (પુરે સુધી)

જરાય—હું પણ બદ ખુદા સાહેબના લખાણને મક્કતો થઈ મુસલમાનોને અરજ કરે છું કે ખતલાવેલા તરજુમાને જોજો અને કોઈ શારા માણસને શક હોય તો પુછી લેજો પણ પુરી આયતનો તરજુમા જોજો અને કોઈ નામનો મોલવી ગવ રક્ષણ મ.હલીનો પગાર ખાનાર ગાયનું ગોસત ખાવાનું ના કહે તો મારે પાસે મોકલજો ને જો તે કુરઆનથી ગાય ન ખાવું સાબિત કરશે તો હું તેના આવવા જવા નો ખરચો આપીશ અને હીનદુવોને પણ ભલામાણ કરું કે કોઈ વીદ્યામા પુરા પંડીતથી પુછી જોજો કે પુરાતન કાળમાં ગવ વધ કરતા હમા કે નહી પછી જ નવાબ આપે તેપર અમલ કરજો હમાર કામ તો સમજવું છે વાપરવું તમારો અખતયાર છે.

હવે હું એક પત્રનો જવાબ (એ પત્ર નનાયુ કોઈ ગવ રક્ષકે મોકલ્યું છે) લખી જણાવું છું જેથી તમોને પત્ર લખનારાની સમજ પર આફરીન લાગશે અને પત્ર લખનારાને સતોસ થશે.

નનામો—પાને ૮મે તમે લખો છો કે અમે કુરઆનમા લખેલું નહોય તો પણ ખાઈ શકીએ છીએ કારણકે મારા સાહેબ મહમદે ખાધી હતી. હવે આપર જરા ધાન કરો કે પેહેલા તમે તમાર કુરાન ગણતા નથી એમ અમને લાગે છે.

જવાબ—નનામા સાહેબ! પાને ૮મે મે લખુ તને સમજો પછી મારા પર સવાલ કરો જુવો તે જગાએ એમ લખેલું છે “જો અગર કુરઆનમાં ખાવા વીધે કાંઈ ન લખાયું ન હોતતે તો પણ હમે ખાય શકીએ છીએ” એથી અકલના લખુર એમ સમજે છે કે કુરઆનમા ગાય ખાવું ના છે તે છતાં હું ખાવાનું કહું છું. વીદવાન સાહેબ! હું એજ પાનામાં તો લખી ચુક્યો છું કે કુરઆનમાં ફલાણી ફલાણી જગ્યાએ

(૯)

નુ લખેલું છે પછી જરા મારા લખેલામાં શબ્દ “જ્ઞ” પર ધ્યાન
વરતે ફરી ન લખાયું ન હોતે ત્યાં કબલ “ન” પર ચીત લગાડતે પછી
મારા પર પત્ર લખતે.

નનામો — વલી એક ઠેકાણે “મહમદ” ને એક ઠેકાણે “મહમમ
એજ તમને બતાવેછે કે તમે ખોટું લખ્યા છો.

જવાબ — કુખતો માણસ ફીણને પકડે છે. મેહેરબાન વીદવાન
રાઈપ ગ્રાહ્યનારાએ “દ” ની જગા “મ” મુકા તેથી મારા લખાણની
ગલતી જાણી ને મારા પર સવાલ કરે. એ ઘણું અજબ જેવું છે
શુ બંદ ખુદની છપાવેલી ચોપડીમાં રાઈપની ભુલ નથી? શુ તમારા
લખેલા પત્રમાં ભુલ નથી! મેહેરબાન! ભુલ તે કહાડવી કે દાખલો
કેવે તુટ્ટો હોય અથવા ભુલ લખાણ હોય.

નનામો — બાઈબલમાં માંસ ખાવાનું લખેલું છે પણ પીતરને
કહ્યું છે સંધ્યા ક્રીસ તેજાને કહ્યું નથી.

જવાબ — શુ પેરેતીના કરત્ય આ ૧૦ કલમ ૧૨-૧૩માં પીતર
ને ખાવાનું લખેલું છે તેથી પીતરને માનનાર: પર તે ખાવું હરામ
હોય! એવી શમજ તમારીજ છે. હુંતો કહ્યું કે બાઈબલમાં અગણીત
જગ્યા ગાય ખાવાનું છે ને પીતરનું તો નામ પણ નથી જીવો કે
નાથાભાઈ ભાણાભાઈ સુરતવાલાજી એ મને ભલામણ કીધીકે પુરાની
તવારીખ વાંચો જેથી મે બાઈબલના ૧ રાજ્ય પુસ્તકને વાંચ્યું તેના
આ ૮ કાં ૬૩માં છેકે મુલેમાને ૨૨૦૦૦ ખેલની કુરબાની કીધી
વળી બાઈબલના દાખલા મારે ગાય ખાવા માટે આપ્યા નહી પણ
સ્વામી સાહેબ ના પાડતાં હતા કે ખ્રીસ્તીઓના ધરમમાં નથી તેના જવાબ
માં મે બાઈબલના દાખલા લખેલા છે. હવે એ કલમો બાઈબલના
ખોટા હોય અથવા ખરા હોય મારું તેમાં શુ? એજાના ધરમ સાંભમાં
છે પછી કેમ ના કહો છો કે નથી!

નનામો — વલી કહો છોકે કુરઆનમાં ન લખેલું હોય તો બાઈ
એજીએ (આ વાતનો જવાબ આગલ આપી મુકા છું) અને કહો છોકે
મહમદ (સાહેબ) ખાધું તેથી બાઈએજીએ. ત્યારે તેણે જેવા અમતકારો
કીધા તેવા તમે કરો નેખાવો કારણકે તે દેવ અને તમે માણસ માટે
લાંબાની સાથે ટુકો જાયતો મરે નહીતો માંદો થાય એવું થયું.

જવાબ — મુસલમાનો મોહમદ સાહેબને “પેગમબર” કરી
જાણેછે અને જેટલા પેગમબર દુનીયામાં થયા છે બધા માણસજ હતા
પછી તમે કયા મુસલમાનથી સીખી અવધા કે મોહમદ સાહેબ દેવ
હતા? વલી મુસલમાની ધરમનો કાયદો છેકે જો (જરા શબ્દ જો પરખી
ચલા રાખજો) અગર કુરઆનમાં કોઈ હુકમ નહોય (જોટલે તે વીરો
ના કેય હાં કહી લખાયું નહોય) ને મોહમદ સાહેબે તે હુકમ ફરમાવ્યો
હોય અથવા તે કામ કીધું હોય અથવા તેવણના સોંમાં કોએ કીધું હોય ને
તેવણે જોઈ ના પાડ્યું નહોય તે કામ હમે કરી શકીએ. ત્યારે એ કાયદા
અમાણી મે લખ્યું છે કે જો કુરઆનમાં નખાવ્યું ન હોતે તોપણ હમે
“પય શક્તી” કીએ. વલી તમે લખો છોકે મોહમદ સાહેબ જેવા

મતકાર ખતલાવો પછી આવો. તો શુ મુસલમાનો એમ માને છે કે
 ૭ જાનવરનું માંસ મોહમ્મદ સાહેબ ખાતા તેને પાછું જીવતું કરા કરતાં
 અને તમો લખો છોકે લાંબાને સાથે ઢુંકો જાયતો મરે નહીંતો માંદો
 થાય. શુ તેની આ મતલબ છે કે પોતાના સાસ્ત્રના કાયદા પ્રમાણે પોતાના
 ધર્મ ગુરૂની ચાલચાલે તે એમા દાખલ થાય? કહી નહીં. નહીંતો પછી
 તમારે આરથા થાવુ ખી ખોડું છે. એવીજ તરેહ એ કાયદા પર ઘા
 છીજ ખરાખી છે તે વીદવાન પર કાંઈ હુકુ નથી. પણ એની મતલબ
 આ છે કે પોતાની શકતીથી વધારે કોયતુ જોઈ કરવા જાય તો મરે નહીંતો
 માંદો થાય જેવુંકે આપ સાહેબ કે વગર ભરોલે જવાબ લખવા આવ્યા
 તો લોકો આગલ ફેજયતુ હાથે રહીને કીયુ. પણ હવે હું તમારે લખાનો
 માટે કહું છું કે તમે માંસ ખાવ. અને આ ઘોઠામા નો રહો કે પ્રથમ
 ના લોકો કાપી ખાઈ તેને જીવતુ કરતા હતા (એ વાત સંદેરના પ્યાહમ
 છો કહ્યા કરે છે) ને મારેથી તો સજીવન થઈ શકતું નથી, કારણકે એ
 વાત બીલકુલ ખોટી છે કે તેઓ જીવતુ કરતા હતા એના દાખલા આ
 નાની સરખી ચોપડીમા શુ લખુ જો સંદેરમાં આવોતો તમેને ખાતરી
 કરી આવુ.

જ ના મો.—પાને ર જે લખોછોકે ગવ વધી જાય અને કુબકાલ
 આવી પડે તયારે હું એમ જાણુ છું કે તમે એમજ ધારોછોકે મરેજ
 નહીં અને નમરે તયારે તમે તેને મારો છો ને કાપોછો તે કુબકાલ
 આવી નપડે અને ઝાછી થાય તેથી એવું કરતા હશે એમજ લાગેછે.

જવાબ.—હા એમાટે તથા ખુદાનો હુકમ બજાવવા માટે તથા
 ગાયનો કલયો કે કબાળ બનાવી ખાય ખુદાનો શુકરાનો બજાવવા
 માટે વળી તમે લખોછોકે મરેજ નથી એના જવાબ ગવ પુકારના
 કરતાથી પુછો કે મરે તયારે ૧ ગાયની, ૧૫૫૫ ગાય કેમ થાય. મેતો
 તેના દાખલાથી દાખલો આપોછે.

જ ના મો.—ભાઈઓ તમે ૨) પાને લખોછોકે પુલી ૧૫ રૂપીએ પડી
 પણ જીવોકે ગાયના બે બલધે અને તેજીવતી ખેતી ખેતી પાક ઉઘાડે
 અને તે ધનધામાં ફાયદાછે તેથી ઘણા માણસો તે ધનધો કરવા મંડે
 તો મારા ધારવા પરમાણે પછની પાંચ પડે તેમા નવાય નહીં. વળી
 એકબી પુળી હાપર ગાય આધાર રાખેછે એમ જો તમે ધારતા હોએ તો
 ખીલ ઘણી ચીજો ઘાસ ચારોછોકે જોણે વડે એ પોતાના આધાર રાખે

જવાબ.—વગર દાખલે તમાર કહેલુ ખોટું જો મે દાખલાથી
 રૂપીએ ૧૫) રે પુલી સામેત કીધી તેમ તમે પણ પછસાની પાંચ
 પુલી સામેત કરતો, ન જો તમે પછસાની પાંચ પુલી સામેતખી કરો
 તોપણ ચારાની ખોટ હોય કારણકે ચારાની જરૂરતો ૧૫૫૫ ઘણી
 ને જોકે હાલ સવાકાની એક પુલીછે, ને પછની પાંચ વેચાઈતો
 ૧૫ ઘણી વધારે થાયતો ધનછે. તમારી વીદયાપર કે પછસાની પાંચ
 પુલી કહી ૧૫ ઘણા વધારાથી ૧૫૫૫ ઘણાની જરૂરતને સારો છો.
આકશીન. (જરીકે નજરોન વસહુ જવાબુન.)

જ ના મો.—વળી પાને ર જે લખોછોકે સગ્રમીના ભાગ્યમાં વીક

શેખ સાદી પણ વખાણુમા છે તયારે તમે કેવુ સરમ ભરેલુ નાપાકામ (તીકા કવાબ સીખ ઘણી સારી થાયછે) લખાઈએ તેપરથી એમ જણાયછેકે તમે ખરી રીતે નહીં પણ મજાક મસકરી કરવા નીકલ્યા હોય એમ લાગેછે એને એ હાપરથી એમ સીધ થાયછેકે વખાણુને અરથ તમને નથી આવડતો.

જવાબ—હું તમારા વેદથી ગાય ખાવાનુ સાબિત કરી ચુક્યોહું. ફરી તમે તીકા કવાબને સરમ ભરેલુ નાપાક સામાટે સમજોછો ? શું તમને તમારા સાસતરમાં નાપાક ખાવાનુ લગેલુછે ? શું પરથમના પ્રાદ્યણો નાપાક ખાતા હતા ? શું તમે એવા અકલના દાસત બની ગયા કે ગાયનુ પીસાબ અને છાણુને પીવું સારુ ગણો ને કલયા કબા બને નાપાક ગણો ? વલી સવામી સાહેબેતો લોકોને ઘોડો આપવા શેખ સાદી સાહેબનુ નામ લીધુછે. જો સાવકાર હોતો દાખલાસર તેવણુની તારીફ લખા હું તેનો જવાબ લખુ નહીંતો વગર દાખલે હું પણ કહી શકુછેકે આરથાઓ ખુસલમાનોના કલયા કબાબની ઘણી તારીફમાંછે પણ એવાત મારી ઠાણુ સાંભલશે ?

જ ના મો—ખજનાથી શું મતલબ છે. તયારે તમને અરથ નથી આવડતો.

જવાબ—ખજનાનાતો અગણીત અરથ છે જેવુકે પરથમ હીનકુસ તાનમાં ફક્ત મુસવ્રમાન ગાયનુ માંસ ખાતા હતા પછી યુરોપીયનન. અવવાથી ઘણા ખાવા લાગા જેથી માંસ ખુટી ગયુ ને મોહગુ થયુ એ વગર બીજાબી અરથો છે પણ હું જોબની વાત જાણી સકતો નહીં તેથી કરી મે સવાલ કીધોહું તમારી શું મતલબ છે જેને સાંભલી હું જવાબ લખુ માટે તમારી મતલબ ખતાવો.

જ ના મો—તમે કહોછોકે અનાજ બીજે દેશ જાયછે અને ખાનારા વધેછે તે ખરૂ પણ ગાય ખાનારા વધેછે તેથી એછી થાયછે અમે એમ કહીએછીએ. વળી અમારૂં કહેલું એટલુછેકે ગાય બધી તમે ખાઈ ગયા તો પછી તમે શું ખાશો ? અને સઘલા દુખી થશે માટે મેહરબાન તમે એ વાતતો ચુકીદો.

જવાબ—મેહરબાન ? તમે મારી કઈ વાતને તોડી ? જરા ફરી ચીતલગાડી મારી ચોપડી વાંચો તેમાં દાખલાથી લખાયલુ છે કે ગવ વધથી ગાય થટતી નથી.

ખીરીસતીઆનેજવાબ.

થાકેલાને વાતથી હું મદદ કરવાને જાણું, માટે ઘણી પ્રભુએ મને વીદ્યાનેતની જીભ આપીછે યશાયા આ. ૫૦--૪ સુરતની આધરીસ મીતા વાલા તથા બીજા પાદરીએ ઘણુ ખરૂ પાદરી ફાનડરની ફીનસબ મીજનુલ હકથી તરખુમે કરી આપાનયા છપાવેછે પણ એમો એમ નહીં સમજતાકે ફાનડરે મીસનના ફ. હલાલ કરવા માટે લોકોને ઘોડો દેવા હખારતો કાપી કાપીને ફેટલી જગા લખીછે જેવુકે ફાનીની હખારત જે અગર પાદરી સાવકાર હોયતો મીજનુલ હકને માફક “ફાની” ને હખારત બતલાવે અને ફેટલી જગ્યા ફાનડરે એવી વાતો લખીછે

કે જેથી પોતાની બાઈબલને જુદી પાડીછે, જેને જોડુ હોય ત
તુલ મીજનનાં જોઈ લીએ.

હવે હું સત્યાદેવના તથા બીજા ચોપાનયાઓના સાર લખી
જવાબ આપીશ ને મને આસાદેકે સુગતના મીસનવાલા આ જવાબને
તથા બાઈબલના ગોઠાલાને જોઈ ચુક્યા રેહુરો નહીં પણ જરૂર
જવાબ લખશે.

(ખીરીસતીઓ લોકોને ઘોડો આપવા લખેછે) મુસલમાનો દાવો
કરેછે કે ઇનજીલમાં ફરફાર થયેલો છે અને હમારુ કુરઆન વગર ફર
ફાર થયેલુ જેમ હતુ તેમજ છે પણ હમે પુછીએછીએ કે કયા વખતમાં
ઇનજીલમાં ફરફાર થયો અને કઈ કામે એને બદલી અને તેઓની
એ બદલવાથી શુ મતલબ હતી અને તે કઈ વાતોએકે પરથમ બંધ
તરે હતી અને અસલ ઇનજીલ ક્યા છે પણ આખર એમ્માથી કોઈ
એક વાતને પણ સાબિત કરી સકતા નહીં પણ હમે ખરીરીતે કહી
શકયેછેકે કુરઆનમાં ફરફાર થયેલો છે અને જે કુરઆન હમણા જે
મુસલમાનો પાસે છે તે અસલ કુરઆન મહે નહીં કેમકે પરથમતો
અબુબકરે એકઠું કીધુ હતું ત્યાર પછી ઉસમાને બીજી વખત જોઈ સુધારે
કીધા અને એવોને શીયા પંથવાલા કાફર અને બેદીન બાણે છે.
અને કહેછેકે ફટલીક સુરતોને જેઅલીને વીરો હતી તે ઉસમાને કાઢી
નાખીછે. અને મીસકાતની હદીસથી પણ ફટલીક વાતો માલમ પડેછે
પેહેલી એકે મોહમ્મદ સાહેબના વખતમાં એક માણસે કેમ પડુને
ખીજાએ કેમ. બીજી કુરઆન મોહમ્મદના વખતમાં એક પુસતકમાં જમા
થયું ન હતુ પણ અબુબકરે આયતોને જમા કરવાનો હુકમ આપ્યો
હતો. તરીજી ઉસમાને પોતાની ખીલાફતના રાજ્યાસન પર બેસી જોડુ
કે લોકો અજુબી કુરઆન બાણવામાં ફરફાર બાણે છે. તથા રોબીહને
કે આગલ જતા કુરઆનમાં બંધ ખરાબયો ન હોય (જરા પાઠરી સાહેબ
પેહેલી ખરાબી સાબિત કરતે પછી ફેહેતેકે બીજી ખરાબી તથા) બેદને અને
ખીજાને હુકમ આપ્યોકે કુરઆનને બીજી વખત સુધારે અને ફરે
શની બોલી પરમાણે લખો. ચોથી તેણે આગલા નુરાખા સરવ જમા
કરી બાલી નાખ્યા અને નવા નુસખાથી ઉતારો કરાવી ઘણા નુસખા
દેખાવસે મોકલી આપ્યા અને એવી તરે તેને પરખયાત કીધા ત્યારે
હમે પુછયેછેકે ઉસમાને શા માટે આગલા સરવ નુસખાને બાલીકાઢ
જો નવો નુસખો જેને પરખયાત કીધો. અને હમણાપણ તેજ મુસ
લમાનો પાસેછે. આગલા નુસખાના માફક મતલબમાં તથા રાખદોમાં
હોત અને ઉસમાને ફક્ત સુરતોને તથા આયતોનેજ ગોઠવીછે તો શા
માટે સરવને બાદ્ય ? તેનેતો જોડુ હતુકે સરવ નહીંતો ઘોઢખી
બાકી રાખતે જેથી કોઈ માણસ એમ ન દાવો કરેકે કુરઆનમાં ફર
ફાર થયેલો છે આથી એમ સીધ થાયછેકે પરથમ કુરઆનમાં કઈ બંધ
તરેહથી હતુ અથવા શીયાઓના કહેવા પરમાણે કે તેણે કુરઆનથી
બાણી જોઈ કેમ કીધુ છે અને ફટલીક આયતોને બદલીછે અને જે
નુસખો હુસાને પાસે હતો અને ઉસમાને તેને પાછો આપો તે

નેર ફરી મલી નહી. હવે દરેક અકલવાલા આજુસા આવીમાં આજ
કુરઆન વીરો શક થાતો હોરો કે કુરઆન અસલ મલે નહી.

જે મુસલમાનો એવીજ વાતોને તોરાતે વીરો અથવા ધનજીલ
નીશ્ત કોઈ પરખયાત મોતખર ખીરીસતીના ગંરનથી કાડી લાવને તો
અતખત તેઓને આ દાવિએ બાઈબલમા ફરકારથહોલો ખરો થાતે.

ચોતવાળી—ખીરીસતીઓની ઉપલી ખરી વાતોથી જે બાબતો
જાણાયછે. પહેલી એકે કુરઆનમાં ફરકાર થયલોછે. બીજીએકે બાઈબલ
ફરકાર થયથી કોરીછે. ત્યારે પરથમ હુ કુરઆન સરીફના ફરકાર
થવાથી ખચલુ પરવડ કરીને ખીરીસતીઓની પવીત્ર ખુસતક બાઈબ
લમાં ફરકાર થઈલુ બાઈબલથી અને પરખયાત મોતખર પાદરીઓના
સખાણથી જાહેર કરીતા અને આખરમાં ખીરીસતીઓ જે ઇમાન
(કાફર) છે એ વીરો એક દાખલો લખીશ જેથી ખીરીસતની વાત (તુ
ખોતાની આખમાનો ભારોટીઓ ધયાનમાં ન લાવતા, તારા ભાઈનો
આખમાનુ તણખલુ કેમ જીવેછે? માથી આ ૭ કા ૩) પર
ખીરીસતીઓ કેહવા ચાલનારાછે તે માલમ પડશે.

પરથમ આ જાણુ જોએકે “તહમીદ”ના અરથ હીશનેરી પર
માણે ફરવી નાંખલુ અને બદલ કરલુ એક વાતનુ તેની અસલ
હાલતથીછે. ત્યારે જરર થયુકે તેયરીફ થયલી વાત અસલથી સખદોમા
અને અરથોમાં જુદુ પડશે. ત્યારે આ જગા જે વાત ફરકાર થવાનો
અર્થકોછે તે ખુદાના કલામમાં ફરકાર થવાવીરોછે. તો ખુદાનુ કલામ
બદલાયલુ કે હવાર કહેવાય કે તેની વાતને કોચે બીજી તરેથી બોલો
હોય જેથી અરથ બદલાઈ જાય ત્યારે ખુદાના કલામને તેના હકમથી
અનેક તરે ભણે અને તેના અરથોમા ફરક પાણ ન આવે તેને તહ
રીફ અથવા ફરકાર થયલુ કેહલુ એ તદન મુરખાઈછે.

ઉપત્તા લખાણથી આ શીધ થયુકે સુરતની મીસનવાલાએ તસ
ચાદ્ય ના. ૧૧ સને ૧૮૮૯ માં કુરઆનના જે એક શખ્દ અનેક તરે
જાણાયછે તેના કેટલાક શખ્દોટાંકી કુરઆનની જુલ સાબેત કીધીછે તે
તદન ખાદુએ (જે વીરો મે નવમખર માસમા કાસદે મુખાઈછાજા
મારફતે જવાબ આયપો હતો) કાસણુકે તેજ મીસકાતની હકીસ જે
પાદરી કાનડરે મીજનુલ હકમા કુરઆન વીરો લખીછે તેના અખી
કેમા કુરઆનને અનેક તરે જાણવાનો હુકમછે અને કુરઆનને અનેક
તરે જાણવા સાફ મોહમદ સાહેબ સાફ ફરમાવે છેકે મે મારી ઉમમ
વીરો ખુદાથી અનેક તરે જાણુ માંગુ જેથી તેઓપર સેહેલ થાયતો
ખુદાએ સાત તરે જાણવાનો મને હુકમ આયપો જીવો સહી “મુસ
લીમ” વગેરે હકીસની કીનાએઆ છે ત્યારે એ જુલ કેમ થાય.

જીવો તમારો પાદરી “ઇમાદુદદીન” હીદાયતોલ મુસલમીતે
છપાયલી સને ૧૮૬૮ પરવટ ૭૦ મા લખેછેકે કુરઆન આજ સુધીના
જે ફરઆનછે જે મોહમદ સાહેબના વખતમાં હતુ અને મુધરેલી
“હીદાયતુલ મુસલમીન” છપાયલી ૧૮૬૭ પરવટ ૬૧ મા લખે છેકે
જે “એક ખીરાકે (એકલે કુરઆન વગર ફરકાર થયલુછે) અને

પ્રદા એવોજ રહેશે વરી આનરેબલ “વલ્લભ મંદુર” સં પોતાના હાથ
પુસ્તક ભાઈ આઈ મોહમદ ભાગ ૧ પરવટ ૧૫ માં કુરઆન વીચે કમિયે
કે ઘણું ખર્ચ કોઈ ખાતુ પુસ્તક દુનયામાં નથી જે ૧૨૦૦૦ વસ્તુઓ
વગર ફરકારતું અને ખાલીસ હોય. એવગર ઘણા પાદરીઓએ કર્યા
નને વગર ફરકારતું થયાવીરો ઇકરાર કીધાછે. હવે સુરતના પાદરીઓને
આ લોકોની વાતોપર ખીયાલ કરવો જોઈએ.

વરી પાદરીઓનું કેહેવું કે મહમદ સાહેબના વખતમાં કુરઆન
જમા થયલું ન હતું એથી કાય કુરઆનમાં નુકસાન નથી આવતું ઇકાર
છુંકે દરેક આયતની ગોઠવણ દરેક સુરતમાં ખુદાના હુકમથી મોહમદ
સાહેબે કીધી હતી અને તે સરવ સુરતો સરખી તે આખર સુધી ઘણા
સહાબીઓને મોહકે યાદ હતી તયારે જો એકે પુસ્તકમાં કુરઆનને
એકઠું ન કીધું હતું તો શું થયું ?

વળી એ કુરઆનનો તો નીગોહબાન પોતે ખુદા તઆલાએ જીવે
સુરેહીજર રૂક ૧ “એશક હમેએ હોતારૂકે કુરઆનને અને હમેએ
તેના નીગોહબાન છીએ એવીજ તરે સુરે “મુસ્સેલત” માં પ્રણય છે તરે
જે સરવ જગતનો માલેક જે ચીજનો નીગોહબાન હોઈ પછી કોઈ ફરકાર
કરી શકે?

કુરઆનના જયારે રોકડો માણસ હાઈજ (મોહકે બાણનાર) હતો
તો કુરઆન મોહમદ સાહેબના વખત એક પુસ્તકમાં જમા ના
થાવાથી શું થયું? વળી મોહમદ સાહેબના પેહેલા ખલીફા અબુબકર સ્
હેએ ખુબ સાચવવાના ખીયાલથી એક પુસ્તકમાં જમા કરાવું પણ સરવ
સહાબીઓ તે ગોઠવણ પણ ઇતતેફાક હતો નહીં એટલે કોઈએ કુરઆનની
જે પેહેલી સુરા ઉતરી તેને પેહેલા રાખી અને બીજાને બીજા જગ્યા
એવી તરે પુરે સુધી અને કોઈએ પોતાની સમજા પરમાણુ જે તેને પર
સંદ આવી તેને પેહેલા રાખી અને બીજાને બીજા જગ્યા. જયારે
ફકત તરતીબનો ફરકાર હતો ને તેવા કુરઆન મુલકે મુલક ફેલાઈ
ગયા અને ઇટલાક હાઈજો પણ વફાત પામ્યા હતા જેથી ત્રીજા ખ
લીફા ઉસમાન સાહેબે (જે મોહમદ સાહેબ પછી તેરમે વરસે રાજ્ય
સન પર બેઠાહતા) સરવ સાહાબીઓની મુલાકાઈ ફકત કુરઆનની તરતી
બના ઇખતેલાફને ઉઠાવવા માટે તે તરતીબ પરકે જે મોહમદ સાહેબ
થી એવો યાદરાખતા હતા જમા કીધું, અને જે એક બે સુરતોમાં તે
આને ગોઠવણનો ખીયાલ નહીં રહ્યો તેવી જગ્યામાં સહાબીઓ પોતે
ખીયાલ પોહોચાડી વીચાર કરી ગોઠવ્યો પછી તેને માફક લખાવો
પરખ્યાત કીધા અને જે સહાબીઓ બીજા તરતીબે કુરઆન શરીફને
ગોઠવું હતું તેઓએ પણ ઉસમાન સાહેબની તરતીબની તાબેશરી
કીધી. ને વખત પેહેલી તરતીબના જમા કીધેલા નુસખાઓને ખાલી
કાઢા હતા, જેથી તરતીબના ફરકાર બીજાક હી જાય અને એજ
તરતીબને ખુદાને તથા તેના એગમબર મોહમદ સાહેબને પરસંદ હોવી
જોઈએ એ રહે તે એવીજતરે આજસુધી રહ્યું જેનો ઇકરાર પાદરી
ફાનડર સાહેબ પણ કરે છે અને સરવ મુજતહેદ્દાએ એજ ઉકતીબ

કુચ્છ કીધી છે. અને હરસાવી અગાવેલુ કુચ્છાન તેને પાછુ આપુ હોયોની કીતાઓ વાંચ્યાથી માલમ પડશે અને પાદરી ફાનડર એ કો કરાર કરે છે હરસાનુ કુચ્છાન પાછુ આપુ પછી સામાઠે કહેછેકે હસમાને એક નુસનો કેમ ની શખો.

જ્યારે કુચ્છ ન સરીકમાં કોઈ તરેનો ફરકાર થયલો ન જોયા અને ન કોઈ ઇમાનદારને કોઈપણ પરકારનો શક હતો અને ન કોઈ વાંધા કાઢનાર હતો કે જેથી મુકાબલો કરવાની જરૂર પડે. તેવા વખ તમા ઉપલા ખતાવેલા કારણથી ફરકાર તરતીયોના નુસખા બાલા હતો તો એ બાબતમાં આજ ૧૩૦૦ વરસ પછી આ શક કરવો કે ખલીફ તરીબ હસમાન સાહેબે કુચ્છાનમા ફરકાર કીધો એ તદ્દન લોકોને શોકો દેવું છે. ખરીવાત આગલ શક ભરી વાત લાવવું એ ખરા માર ગથી મોહ મોહુ છે.

હવે પાદરીઓ કુચ્છાન શરીફના ફરકાર થાવાના દાવામાં “શીયા” પંથીઓની વાતો લાવેછે એએ પાયાછે જુવો “શીયાઓના મોહટ” મોલવી શેખ સદુકઅબુજર મોહમદ ખીન, અલી ખાન બાબવેહુ સાહેબ પોતાના રીસાલા અકામિદમા લખેછે હમે અકાદ કરચેછીએ કુચ્છાન વીરો આવાત પરકે ખચીત કુચ્છાન જેને ખુદાએ મોહમદ સાહેબપર હતાં તે એ પુઠાના દરમીયાનમાંછે અને તેજ લોકોના હાથમાંછે. એથી કઈ વધારે નથી. અને જેઓ હમાને એમ કહેછેકે હમે કહીછીએ કે કુચ્છાન વધારેછે તે જુઠા છે” વળી “શીયા”ઓની એ તખરકીતાબ તકસીરે “મુન્નેઉલખયાન” તથા તકસીરે “સાફી” તથા સીરાતે મુસ તકીમ તથા “મુસાએ ખુનનવાસેમ” વગેરેમા જુવો એમા સાફ લખા થલુ છેકે કુચ્છાન આટલુજ હત જેટલુકે હમાણા મુસલમાનો પારીછે.

પાદરી સાહેબ સાહાબાવીશો શીયાની વાતો લાવી સુનનીઓને એખ લગાડોછો એથી કઈ એખ લાગતી નહી. પાદરી સાહેબ પુરટીમ ટેલ વાલાને ખીરીસતીઓના કેટલા ટોલાવાલા ફાફર નહી કહે છે ? જરા ઇનઆમે આમ આખો ખોલી જુવો. વળી કુચ્છાનમા જગચે જગથા એવાણની તારીફ કીધેલીછે એવીજ તરે શીયાની મેગખર કીતાઓ “નેહજુલખલાગત” તથા એની ટીકા “ખહશની” તથા કસમુલ ગુમા મા પણ એવાની તારીફછે. હે પાદરી સાહેબ જરા આવાત પર ધાન દેતેકે પુતરસને ઇશુ કહેછેકે જનતની કચી તને આપીશ (માથી આં ૬૦ ૧૯) ને ખીજી જગથા કહે છેકે આ શેતાન મારે આગલથી તું જ (૧૬ કાં ૨૩) પછી મુસલમાનોને કેહવા આવતે વરી હું કહું છુંકે મોહમદ સાહેબના સહાખીની તારીફ તમારી બાઈખલમાં પણ છે જુવો પુનર નીધમ આં ૧૩ કાં ૬ એ લખમના કામે શુ સહાબા એ ન કરી ખતલાવા? વધારે શુ લખુ જુમી વાલાનેએટલુ બોહુ છે.

અસ જ્યારે પાદરી ફાનડર તથા તેના તાબેદારોના એને રાજ ખાતલ ઠંકયા તો આવાત સાબિત થઈ ગઈ કે કુચ્છાન શરીફમાં કરી તરેનો ફરકાર થયો નથી અને જે એને ઉલટુ ખોલે તેનુ બીલવું બોહુ એ અને કુમ. ન બોહુ સેષ આજ ૧૩૦૦ ઉપર કેટલાક વરસ થઈ

અનુ એક નુકસાનો પણ ફરક આવો નહીં અને ન ક્યામ આવસો.

મોહાલામાં મોહાટો મોલવી અગર કે આનમાં હુલેથી કોઈ શબ્દ ઉલટો જાણે તે એક નાંકલો છોકરો મોહડે જાણનાર નરત ખતલાવી શકે છે કે કરઆનનો શબ્દ એમ છે તેમો એમ કેમ જાણાઈ, એ ફર આનના ખુના છે.

ખરી વાતનો એ છે કે જે દાવા પર પારકો આદમી શાહીદી આપે તે દાવાની સાબુતીમાં સુપ્રુષ્ટ ? જેવું કે કરઆન વગર ફરકારનું છે એ દાવા વીરો જે પાદરીઓના રાક્ષીઓ ઉપર લખી ચુક્યા છું.

હવે મુરતની મીસનવાલા તથા બજા પાદરીઓના દાવો કે બાઈબલમાં ફરકાર નહીં થયો છે તેનો જવાબ લખું છું.

યાદ રહે કે ખીરીસ્ટીઓના વડાવોના કબુલ થી તથા બાઈબલના જોવાથી માલમ પડે છે કે બાઈબલમાં ફરકાર થયેલો છે.

ખુનો કરાર (બાઈબલનો એક ભાગ છે)ના પ્રખ્યાત તરણુ નુસખા છે જે હેબરી જેને યહૂદીઓ તથા ઘણાખરા પોરોટીસ્ટોના મોતખર જાણે છે તે જો ચુનાની જેને શન ૧૫૦૦ ઇા. મુધાના ખ્રીસ્તીઓ મોતખર જાણતા હતા અને હેબરીને ફરકાર થયેલો. અને એ અનુ સુધી ચુનાનીયા તથા મશરફી ગીરજાઓમાં મોતખર ગાણાય છે ત્રીજો સામરી એ સામરીઓની મોતખર ગાણાયલી છે અને પુરટીસ્ટોનના ઘણાખરા વડાવો પણ એને મોતખર જાણતા હતા જેવું કે મી "કેનીકાટ" મી. ૦ હેલજ મી. ૦ હુયુ "ક્રીનટ" વગર અને એવો હેબરી નુસખાને યહૂદીઓથી ફરકાર થયેલો માને છે.

ખુશાશો ઉપલી વાતનો જરૂરત લાયક આ તરે પર છે કે આદમના વખતથી નુહના તોશન સુધી હેબરીના નુસખા પ્રમાણે એક હજાર છસો છપન વરસ થાય છે તે ચુનાની પ્રમાણે બે હજાર બસો બાસઠ વરસ થાય છે અને સામરી પ્રમાણે એક હજાર ત્રણસો સાત વરસ થાય છે. જે વુકે બાઈબલની ટીકા હીનરી તથા ઈસકાટમાં એક નકશો નીચે ખતા વેલા પ્રમાણે છે.

એ નકશામાં દરેક માણસના મુકાબલામાં તે

ઉમર લખાયરી છે કે તેનેતા તે વખતમાં છોકરો થયો હોય પણ નુહના મુકાબલામાં તે ઉમર લખાયલી છે કે તે વખતમાં નુહ ન થયું હતું નકશો આદ છે.

પરી ખીજ ગત્તી જુવો કે નુહની ૬૦૦ વરસની ઉમરમાં નુશન થયું હતું એ તરણુ નુસખાથી સાબિત છે અને આદમની ઉમર ૬૩૦ વરસની થઈ હતી તરે સામરીના નુસખા પરમાણે એમ થયું કે આદમના મરણ વખત નુહ ૨૦૦ વરસનો હતો પણ એવું ખાદ થાય તો

સામરી	ખનાની	હેબરી	નામ.
૧૩૦	૨૩૦	૧૩૦	આદમ
૧૦૫	૨૦૫	૧૦૫	શય
૬૦	૧૬૦	૬૦	એન.શ
૭૦	૧૭૦	૭૦	કાયનાન
૬૫	૧૬૫	૬૫	મલેવત
૬૨	૧૬૨	૧૬૨	થારક
૬૫	૧૬૫	૬૫	કનુખ
૬૭	૧૬૭	૧૬૭	મથુસાના
૫૩	૧૬૬	૧૬૬	લામેક
૧૦૦	૧૦૦	૧૦૦	નુહ
૧૩૦	૭૨૨	૧૧૫૬	

રહે જાણનારો બને છે અને હીમની તથા યુનાની નુસખા પણ એને ચુકલાવે છે એ હીસાબ જાણનાર કોય શકે નથી.

તે મુસ્ત આયરીસ ખીસનના પાદરીઓ, સુ આ તહરીફ નથી? એક કારણથી યુસીફીયસે (એ એક એટો તવારીખ જાણનાર ખીસી સીઆને તો માતખર ગણાય છે) એ તરણિવ નુસખાના હતખાર કીસો નહીં ને કહુકુકે ખીગાત તો એકિડે તુદાન મુધી રર પર વરસ થાય છે.

પરી ખીલ તહરીફ જીવો કે તુદના તુદાનથી તે ઇબરાહીમના જનમ મુધી હેબરી પરમાણે રહર વરસ થાય છે અને યુનાની નુસખા પરમાણે ૧૦૭૨ વરસ થાય છે અને આ પરી પરમાણે ૬૪૨ વરસ થાય છે એનો પણ એક કોઠો બાઈબલની તફતીર હીનરી અને ઇમક્રાટમા લખેલો છે જેમા "એમ" વગર બાઈબલના મુક્રાલમા ની વરસ લખાયલા છે કે તેને તો છોડો જનમમાં અને સામના મુકાબલાના તે વરસ લખાયલા છે તુદાન પછી તટલે વરસે તેનેતાં છોડો થયા કોઠો આઈ છે.

જીવો આ કોઠાપર લક્ષ લગાડો કે

તરણિવ જસખાવોમા ફેરફાર ફેર ફાં છે. શુ યુનાન પાદરીઓને આ નથી મુજબુકે હેબરી નુસખા પરમાણે ઇબરાહીમના જનમ તુદાન પછી રહર વરસે છે અને તુહ તુદાન પછી ૩૫૦ વરસ જીવતા રહ્યા (હતપત્તી આ ૬ કલમ ૨૮) તો આ ખરથાવુ જોએ કે તુદના મરણ વખત ઇબરાહીમ ૫૮ વરસના હતા પણ એનેતો સાવ તવારીખ વાલા ખોટુ જાણે છે અને તેમ કરતા હેબરી તથા યુનાની નુસખાપણુ ચુકલાવે છે એ હીસાબ જાણનારા પર કાંઈ છાનુ નથી.

તરણિવ	જાનરી	હબરી	નામ.
૨	૨	૨	સેમ
૧૩૧	૧૩૫	૩૫	અરકાસી
૧૩૦	૦	૦	કાઈનાન
૧૩૦	૧૩૦	૪૦	સાલા
૩૪	૧૪૪	૩૪	આબર
૧૩૦	૧૩૦	૩૦	ફાલક
૧૩૨	૧૩૨	૩૨	રાગા
૧૩૦	૧૩૦	૩૦	સારમ
૭૬	૭૬	૫૬	નાહાર
૭૦	૭૦	૭૦	પારો

૧૦૭૨ ૬ ૨ ૨૬૨

ખાજી હેબરી તથા સામરી પરમાણે "અર રહરાઈ" અને "સાલા" ના વચ્ચમા કાઈનાન ખસે નહીં અને યુનાની નુસખા પરમાણે એ બેવના વચ્ચમા કાઈનાન છે. વાહ! વાહ!! કેવી તરેથી ઇતલામી પોસતકો ગચરાયલા છે એક કારણથી બાઈબલન વાનને પિટ પાવલ નાખી દ્રાણ તવારીખ જાણનારા ખીસીઓ લખે છે કે તુદાનથી તે ઇબરાહીમના જનમ મુધી ૩૫૨ વરસ થાય છે અને યુસીફસ ચહુદી જે એક એટો તવારીખ જાણનાર છે એ તરણિવ નુસખાના પર એતખાર ન કરતાં જણાવે છે કે ૩૫૬ની મુદત હકક વચ્ચ છે જેવુકે તફતીર હીનરી અને ઇમક્રાટમા છે.

ખી. હોરન પોલાની તફતીરના બીબ જાણનાર યુસીફસે લખ્યા પછી લખે છે કે ખસીત ચહુદીઓએ જાણી જોઈને તેનેતમા (ખાઈબલની આગલી પાંચ કીતાબો અથવા જીવો કમાર) ને માર માર્યું છે અને જેમા કહે છે કે જસખાવોમા ખોટી જોઈ તેમજમા રચના

કે જે જોડું છે.

વળી તક્સીર ઇશકાઠના પેદલા ભાગમાં છે કે “એક સદાચીન”
છે. ચહુદીઆએ દેબરી નુસખાને ફરફાર કરી નાંખી છે, તે બુજ
ગોની તારીઓ ને કે જ્યાં તુફાનથી પેદલા હતા તથા જેઓ કે
મા શુદી તુફાન પછી થયા છે. અને ચહુદીઆની ફરફાર કરવાથી
ના મતલબ હતી કે યુનાની તરજુમાનો ભરોશા ઉઠી જાય અને ખીરીસતી
રમમા ઘોટાલો થઈ જાય. અને પુરાના ખીરીસતીઓ પણ એ કે
પાર કરતા હતા કે ચહુદીઆએ રાને ૧૩૦મા તોરાતને ફરફાર કીધો છે.

ઉપલી બધી ખીના વાંચી જવાથી સીદ્ધ થશે કે પાદરીઓનું
કેહવુંકે મુસલમાનો કઈ ખરો જવાબ નહીં દેતા કે કયા વખતમા બાઈબલ
મા ફરફાર થયો અને કઈ, કોમે કીધો અને તેઓની શુ મતલબ હતી
એ તદ્દન અનજાણને ઘોઠો દેવ છે. કારણકે તેઓના તો વડા પોતાની
કાવોમા લખી ગયા છે કે ચહુદીઆએ રાને ૧૩૦મા ફરફાર કી
ધ છે અને તેઓની મતલબ એ હતી કે ખીરીસતીઓનો ધરમ ખરાબ
દીએ જેથી આ બધી ખરાબી થઈ અને દરેક નુસખામા જમીન
સાસમાનનો ફરક પડી ગયો. બસ આથી સાફ જણાઈ ગયું કે મીથ
ના રોટલા ખાનાર પાદરીઓનું તહરીફથી ઇનકાર કરવું એ હટ ધ
મી છે.

ઉપલા બેઉ દાખલાતો સમજી ચુક્યા. જરા ત્રીજો દાખલો પણ
એકરખાની કરી વાંચી જુવો. શામુએલ બે જો આ ૦ ૨૪ કા ૦ દને ઇસ
રાઈલામાં તલવાર ચલાવનારા શુરા પુરૂષો આઠલાખ હતા; ને ચહુદામાં
પાંચ લાખ પુરૂષ હતા. કાલ વરત્તાંત ૧ આ. ૨૧ કા. ૫ ને ઇશારાઈલ
ખગવાર લાખ પુરૂષો તલવાર ખેંચનારા હતા, ને ચહુદા ચાર લાખ સીતેર
હજાર પુરૂષો હતા. હવે આ બેવ વાતોમાથી જરૂર કોય ન કોઈમા ફરફાર
થઈલો છે.

આદમ કુલાશ પોતાની બાઈબલની ટીકાના ભાગ બે જામા સમુ
એલના કલમ દને હેઠલ લખે છે કે બેવ વાતોનું સહી થવું થઈ શકતું નહીં
અને એક બેવમાથી ખચીત ફરફાર થઈલી છે. પણ ઘણુખર પેદલી
તાત સહી છે.

મી. હારન સાહેબે પોતાના પુસ્તકના ભાગ પેદલાના પ્રક ૧૧૬
મા તથા ભાગ બીજાના પ્રક ૩૫૫મા લખે છે કે મી. ગરેસીઆએ
બાઈબલમા ફરફાર દોઢ લાખ ચુટા હતા. એવીજ તરે મીશનવાલાઓના
ગર પાદરી ફ્રાંકરે “ઇખતે તામદીની સુબાહેસા” છપાઈલી આગરામા
રાને ૧૮૫૫મા પ્રક ૫૩—૫૬મા પણ લખ્યું છે.

યાદ રહે કે મી. “ડીસ્ટેન” ને બાઈબલની ઇખારતના ફરફાર થય
લાખથી વધારે બેગા કીધો છે જુવો “ઇનસાઈ કલુ પેડેયા ખરદીનીકા”
ભાગ ૧૯મા છે.

વધારે શુ લખુ ઇનસાફની આંખોથી જોનારાને તો આટલું જોડું
છે અને અમાનો કંઠા હટ ધરમી આગલ એવા સૌ ચોપાન્યા લખાઈ
પણ તોને શું પણ જો કોઈને બાઈબલનો ઘોટલો જોવો હોય તો

“ઈજ્ઞાસલ હક” માં જીવે એમાં પ્રતી સીને બાઈબલ વીરો હ
 છે અને મારી ચોપડી ખીરીસતી અને મોહમેદી ધરમના મુકા
 પાણુ ૬૬ ગલતીઆ લાખી જણાવી છે જોવા સી બાઈબલનો હાલ મ
 મ પહોરો.

હવે ખીરીસતીઓની એ ઈમાનીની સામેતી બાઈબલથી જીવે
 મારક આ. ૧૬ કા. ૧૭ જેઓ વીસવાસ (ઈમાન) લાવશે તેઓ
 ન આ નીશાની થશે મારે નામે તેઓ જીવે કહાડશે નવી બોધણો બો
 શે સરાપો (સંપો) ને હાવી લેશે ને જો કંઈ ધાતક પરતુ (હાલક
 કરનાર ચીજ) પીએ તો તેઓને કંઈ લાગશે નહીં તેઓ માંદાઓ પર
 હાથો અડાડશે ને એઓ સામા (સારા) થશે. એવી તરે વીસવાસીઓ
 (ઈમાનદારો) માટે ઉપલા કામો કરવાનું યુદ્ધન આ. ૧૫ કા. ૧૨માં પણ
 છે હવે હું ખીરીસતીઓથી પુછું છું કે તમે મા વીસવાસ (ઈમાન)
 છેકે નહીં જો કહોકે નહીં તો સલામ. ખીજને કેમ એ ઈમાન કેહવ
 જા છો! ને જો કહોકે છે, તો મેહરબાની કરી ઉપલા કામો કરી બતલાવ
 ને મીશનના રાટલા હરાલ કરો.

પણ કોઈ પાદરી એમ ઘોષા દીએ કે એ પરથમના વીસવાસીએ
 માટે છે તો એના જવાબ એ છેકે ઉરદુ બાઈબલ જે સને ૧૮૭૦
 છપાઈ છે તેમાં સખદ જો ઈમાન લાઈગા નો છે ને વચાકરણ જા
 નાર પર કંઈ છુપુ નથી કે એ સખદ કોઈ માટે ખાસ નથી પણ દરેક
 માટે આમ છે. ત્યારે તમે તે દરેકમાં દાખલ છો. પછી ઉપલા કામો
 તમે નહીં બતલાવી શકતા તેનું શું કાગણું પણ આયજ કે મજકુર વા.
 પરમાણુ તમેમા વીસવાસ (ઈમાન) નથી.

જેને વીસવાસ ન હોય તેના એ ઈમાન કહી શકીએ છીએ ને કા
 પાણુ એ ઈમાન પર વચસાઈ છે ત્યારે આવી સીક થશે કે ખીરીસતી
 કાફર છે.

ખીરીસતીઓને બાઈબલ પર ચાલવાનો તો એવો ફળ મલકો કે તે
 ઓની બાઈબલ તેઓને કાફર કહેછે. માટે જો પાદરીઓને ઈમાનદારો
 થકું હોયતો પ્રસલમાન થાય.

જુદાની સ્તુતી કરો, તેના ઉચ્ચથાન (મુકદ્દસ) માં ખુદાની સ્તુતી
 કરો, તેના પવન (કુદરત) ના અંતરાલમાં તેની સ્તુતી કરો, તેના કરતબો
 (કુદરતો) પરમાણુ તેની સ્તુતી કરો. તેના ઘણા મહત્વ (બુઝગી) પરમા
 ણુ તેની સ્તુતી કરો. ગીત. ૧૫૦ કા. ૧—૨

સમાપ્ત.

